

Я вибираю горобця - Джерело

Написав Ольга Лазарук
Понеділок, 07 лютого 2011, 10:34

«Я вибираю солов'я!» -
Сказала більшість. Та не я!

Якби на конкурсі птахів
Давали премії за спів,
Я знаю: соловей - співець
Здобув би головний вінець.

І справді – є травневим дивом
Майстерні звуків переливи,
Відмінні в силі і красі.
Це певно визнають усі.

Та час цей швидко проминає
І соловей вже не співає;
Курличуть осінь журавлі;
Співають зиму снігурі;

Та й провесінь звіщає шпак;
Дзвіночком – жайвір в небесах ...
Десятки років мої ноги
Ішли по польових дорогах

І скрізь, у всі часи незмінно
Один з птахів мені був вірний.
Пилюка, сніг, доріг сльота –
Зі мною був маленький птах.

Це – птах біблійний горобець;
Він згаданий Христом. Вінець
Я дала б за його «цвірінь»,
Що проганяло смутку тінь.

Він був і в грози, і в морози.
Як очі заливали сльози,
Цвірінькав він: «Ти у Отця
Вартніш за мене, горобця!»

В нестачах і складних задачах
Цвірінькав він: «Мене Бог бачить
І я на землю не впаду.
Бог твою відведе біду!»

Щодня тепер у люднім місті
Коли потрібно – він на місці;
«Цвірінь!» - з асфальту і увись –

Я вибираю горобця - Джерело

Написав Ольга Лазарук
Понеділок, 07 лютого 2011, 10:34

«Не хнюпся! В небеса дивись!»

Я рада цій малій пташині,
Що Бог вчинив, що на стежині,
Де стільки гострих камінців,
Є так багато горобців.

Цей вірш не жарт і не дивацтво.
Довкола нас рослини, птаство –
Все те, що створено Творцем,
Моїм Отцем, твоїм Отцем.

Йде кожен з нас свою стежину,
Але у небі ми зустрінем
Того, Хто нам проклав її.
І якщо комусь солов'ї

Співали більше у дорозі,
Йому, тобі, мені ті сльози,
Що нам стікали по щоках,
Ісус обітре в небесах.

Якби був конкурс – горобцеві
Вінець я дала б, як співцеві!